

KÖZLEKÉSBIZTONSÁG EGY TANULSÁGOS ESET

Borulás – kamionos módra

ÁRULKODÓ TACHOGRÁFKORONGOK

Kissé meglepődve, de örömmel tapasztalom, hogy egy-egy közlekedésbiztonsággal foglalkozó cikkem után kamionosok, buszosok, tehergépkocsi-vezetők jelentkeznek, hogy elmondják véleményüket az éppen aktuálisan megjelent írással kapcsolatban. Helyeselnek, tiltakoznak, bátorítanak, csodálkoznak, magyarázatot kérnek, kommentálnak, és felhívják a figyelmem más különös esetekre. Örülök, hogy ez a téma is érdekli az olvasót, talán így együtt mi is tehetünk valami keveset a közlekedésbiztonság javítása érdekében.

Az is előfordult, hogy egy baleset helyszínéről hívtam valakit, hogy éppen a szemem láttára zajlottak le az események, bennragadt a teljes útzárban, azt javasolta, ha van időm, érdemes lenne odamennem, mert amit lát, abból tanulságos írás születne. Legalábbis abból a szempontból, hogy tanulhat belőle a szakma, a más kárára...

Így is volt, ekkor például el is mentem, és amolyan lesifotós módjára megörökítettem a kamionos nyilvánvaló súlyos hibáját, a személygépkocsival történt, nem egyenlő

felek „összecsapásának” következményeit. Legutóbb is kaptam egy hívást Cigánd környékéről, aminek különösen örültem, mert nemcsak arról szólt, hogy volt egy jól dokumentálható „látványos” baleset, hanem egészséges önkritikát is tartalmazott, és érezhető volt a szakma becsületének a féltése...

Ez már a sokat látott, a telefonáló Punyi Gyula kamionsofőrnek is sok volt. „Döbbenet nézegettem, mit is művelt a lengyel kollégánk” – írta levelében. Mert hogy fáradságot nem kímélve – köszönet érte – tollat ragadott, és ígéretének megfelelően egy vastag borítékot is postára adott.

Ugyanis nemcsak bámészkodott az adott baleset helyszínén, hanem érdeklődve figyelte az eseményeket, és amikor már mindenki távozott a baleset helyszínéről, egészen közel merészkedve ismerős, érdekes dokumentumokat talált a földön szanaszét heverve. Amelyekre

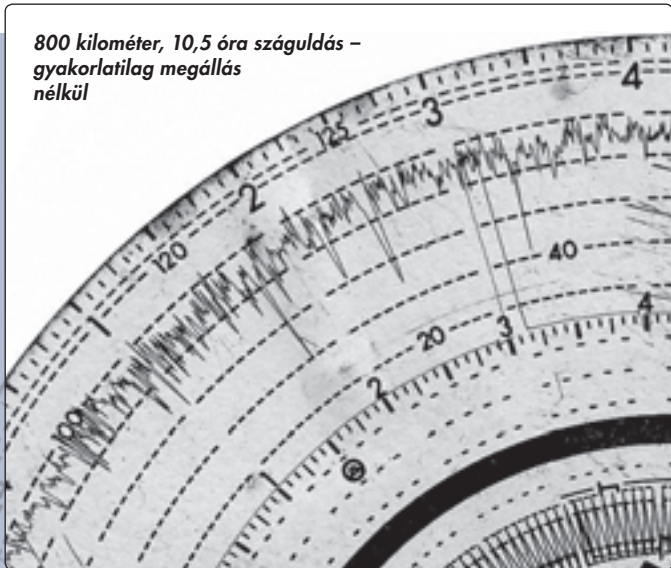
ezek szerint a helyszínelő rendőrség sem tartott igényt. Tachográflepkokról van szó, melyek nem kétségesen abból a lengyel kamionból szóródtak ki, melynek vezetője igen súlyos balesetet okozott.

Most már én is értem, miért történhetett mindez. Elégedjenek meg azzal a menetírórajzzal-részlettel, amelyet itt bemutatok. (Még legalább 4-5 ilyen jellegű lappal találkoztam, és a gépkocsivezető hozzáállását ez alapján megítélve a többi is csak azért lehet „normálisabb”, mert akkor a járművet vagy rakodták, vagy valamilyen más objektív körülmény akadályozta, hogy a vezető veszítse be fusson.) Mert lássuk be, ilyen tempó mellett prognosztizálható a baj, ami jelen esetben éppen Cigánd környékén érte utol.

Egyébként szokásos eset, éjszaka, az úton egy relatív lassú jármű..., de jól kivilágítva, szinte vadonatúj traktor, rajta egy értékes munkaeszközzel, éppen munkáját befejező gazdájával. A kamionos meg nyomja... És alszik... Alszik és vezet, ez még senkinek sem sikerült 1-2 másodpercnél tovább baj nélkül. (Erről bizonyosan sokuknak vannak sajátos tapasztalataik...) És bummm...! Látják, mi történt, nem is kommentálnám, borult minden...!

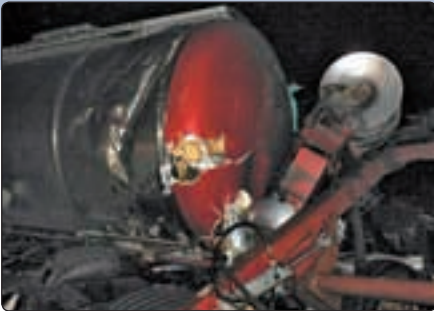
● Ha már a témánál vagyunk, a borulásról jut eszembe. Az Ibb Hungary Szakértői Iroda szervezésében részt vettem a szokásos tatai rendezvényen, ahol valami olyanra tettem kísérletet, amit a hazai szakértői elit még sohasem látott. Egy tartályszerelvényt szerettem volna úgy felborítani, hogy az esetlegesen többször is átforduljon a feje tetején. Ehhez a Tata közeli homvádségi terület egy meredek hegyoldalát választották. A felműszerezett – egyébként selejtezésre érett szerelvény – vontató vezetőülésében egy dummy is várta, mi történik majd. Feszült várakozás, a kötelek megfeszültek, a nyerges szerelvény bal oldali keréksora „nyöszörögve” lassan elemelkedett, recsegett-ropogott minden, majd elérve a holt-pontot megindult a zuhanás, de „csak” egy negyed fordulat történt, a statikus helyzet-

800 kilométer, 10,5 óra száguldás – gyakorlatilag megállás nélkül

A baleset helyszíni képei

ből induló mozgás energiája még egy kis rásegítéssel is csak erre volt elég.

A nagyszámú összesereglett néző, szakértő így kissé csalódva járta körül az oldalán fekvő járműegyüttest. Megnézhette, hogy a vezetőülésben a dummyt a biztonsági öv megővta a kocsiból való kieséstől. Voltak, akik fanyalogtak is, őket igazán nem értem, hiszen mégiscsak olyat láttak, amit addig

soha, és igazán dicséretet, megbecsülést érdemel a nem kis fáradsággal előkészített borítási kísérlet.

Látják, nem is olyan könnyű egy kamiont úgy felborítani, hogy az aztán legalább egy

teljes fordulatot megtegyen. Persze, tudom én, hogy a valóság tud azért ilyen durva borulásokat produkálni, amihez azonban nagyban szükséges a járművezető tevékenysége, akik szép számban meg is valósítják ezt rendre, mint a lengyel kamionsunk is!

Én jobb szeretek ilyen szakmai rendezvényeket látogatni, ütközési, borítási kísérleteket nézni, mint a balesetek helyszínén a titkokat kutatni, mi történhetett... A kettő persze szorosan összefügg, a kísérlet segít megérteni, rekonstruálni, mi is történhet egy konkrét esemény kapcsán.

Boncsér Sándor
30/986-5485

A borítási kísérlet előtt és után.
A szervezők is nagyobb „durranásra” számítottak

